RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.787 van 2 december 1999
in de zaak A. 85.452/XII-2145.

In zake : Ingrid DE MEUTER,
wonende te GENT,
Rijsenbergstraat 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Wetenschappelijk Onderzoek,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. GERARD en J.-F. DE BOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

tussenkomende partij :

Elsje JANSSEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. LENAERTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ingrid DE MEUTER op 15 juli 1998 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 30 april 1999 waarbij Elsje JANSSEN voor een mandaat van twee jaar wordt benoemd tot attaché bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis en waarbij geweigerd wordt verzoekster deze benoeming te verlenen, en waarin zij tevens vraagt de verwerende partij een dwangsom op te leggen van 300.000 frank per week dat deze nalaat een beslissing te nemen houdende benoeming van verzoekster of minstens haar aanspraken met die van de benoemde te vergelijken;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 oktober 1999;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, van advocaat J.-F. DE BOCK, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat B. VAN TIEGHEM, die loco advocaat L. LENAERTS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Elsje JANSSEN met een verzoekschrift van 23 augustus 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Bij arrest nr. 57.931 van 31 januari 1996, vernietigt de Raad van State, op vordering van verzoekster, het koninklijk besluit van 13 november 1992 waarbij Elsje JANSSEN voor een mandaat van twee jaar

wordt benoemd tot attaché (specialiteit wandtapijten en textiel) bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

1.2. Op 21 september 1996 wordt in het Belgisch Staatsblad een nieuwe oproep tot de kandidaten voor een betrekking van wetenschappelijk personeelslid met specialisatie wandtapijten en textiel bekendgemaakt.

1.3. Bij arrest nr. 64.979 van 5 maart 1997, beveelt de Raad van State, op vordering van verzoekster, de schorsing van "de uit de in het Belgisch Staatsblad van 21 september 1996 gedane oproep tot de kandidaten blijkende beslissing om de betrekking van wetenschappelijk personeelslid bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis opnieuw vacant te verklaren".

1.4. Inmiddels werd Elsje JANSSEN, ingevolge de voormelde oproep tot de kandidaten, bij koninklijk besluit van 13 december 1996 voor een mandaat van twee jaar benoemd tot attaché bij de Koninklijk Musea voor Kunst en Geschiedenis.

1.5. Bij arrest nr. 68.641 van 7 oktober 1997, vernietigt de Raad van State, op vordering van verzoekster, het koninklijk besluit van 13 december 1996 waarbij Elsje JANSSEN voor een mandaat van twee jaar wordt benoemd tot attaché bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

1.6. Bij nota van 20 mei 1998 stelt de secretaris-generaal a.i. de Minister van Wetenschapsbeleid voor om een oproep tot de kandidaten voor twee vacante betrekkingen van niet leidinggevend wetenschappelijk personeel bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis in het Belgisch Staatsblad bekend te maken.

De secretaris-generaal a.i. stelt dat het aangewezen is om voor de betrekking die ingevolge de vernietiging van de benoeming van Elsje JANSSEN vacant werd een nieuwe procedure in te zetten, en dit om de volgende redenen :

> "- aldus zullen nieuwe kandidaten de gelegenheid hebben hun kandidatuur te stellen en zal de Commissie voor Werving en Bevordering van alle kandidaten geactualiseerde dossiers kunnen beoordelen;
> - in de publicatie van de vacature in het Belgisch Staatsblad van 21 september 1996, welke aanleiding gaf tot de vernietigde benoeming, werd uiteraard de toen geldende beperking inzake leeftijdsgrens bij aanwerving opgenomen; daar recente wettelijke bepalingen deze beperking hebben verboden is het -bij het openen van een nieuwe procedure- mogelijk dat kandidaturen zouden worden ingediend door geïnteresseerden die voorheen waren uitgesloten ingevolge die leeftijdsgrens".

1.7. Op 19 juni 1998 wordt in het Belgisch Staatsblad opnieuw een oproep bekendgemaakt voor twee betrekkingen van wetenschappelijk personeelslid bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

Een van deze betrekkingen is voorbehouden aan een kandidaat met het diploma van licentiaat of doctor binnen het studiegebied van de kunstwetenschappen, met specialisatie in het gebied van wandtapijten en textiel.

1.8. De vordering tot schorsing door verzoekster ingesteld tegen deze vacantverklaring wordt verworpen bij arrest nr 76.831, van 10 november 1998.

1.9. Op 1 september 1998 onderzoekt de commissie voor werving en bevordering de zes ingediende kandidaturen, waaronder die van verzoekster en die van Elsje JANSSEN.

De commissie rangschikt Elsje JANSSEN op de eerste en verzoekster op de tweede plaats.

De commissie motiveert deze rangschikking als volgt :

"• Mevrouw E. Janssen :

De Commissie onderzoekt het curriculum vitae van Mevrouw E. Janssen. Zij stelt vast dat Mevrouw E. Janssen naast haar diploma van licentiaat in de Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde ook het diploma behaalde van het Postgraduaat Sociale en Culturele Antropologie waarvoor zij een verhandeling maakte over 'Legwerktapijten van Peru : de beïnvloeding van de Pre-Columbiaanse traditie door de Spaanse kolonisator'. Deze verhandeling situeert zich in het domein 'textiel'.

Mevrouw Janssen volgde een opleiding textiel-conservatie en -restauratie aan het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium, gekend om zijn degelijke opleiding in de conservatie van wand-tapijten en textiel en verwierf praktische ervaring o.m. in het restauratieatelier van de Stad Oudenaarde.

Mevrouw Janssen werkte vier jaar voor de Historische Musea van de Stad Antwerpen. Zij inventariseerde er het textiel, maakte een textiel-klassement, zorgde voor de inrichting van reserves naast ander wetenschappelijk werk, steeds in verband met textiel. Deze jaren werking in een museum zijn zeer belangrijk als ervaring voor museumwerking.

Mevrouw Janssen is inmiddels sinds 1995, ingeschreven als doctoranda aan de VUB voor een thesis over 'De Wandtapijtkunst in België na 1960', met als promotor Prof. Dr. Carl Van de Velde.

Uit haar CV blijkt dat Mevrouw Janssen de vereiste specialisatie en ervaring heeft verworven in binnen- en buitenland, dat zij beschikt over een ruime werkervaring inzake museumwerk en conservatie en restauratie van kunstwerken.

Als voetnoot kan worden vermeld dat Mevr. Janssen als wetenschappelijk commissaris is aangeduid voor het luik 'Wandtapijten' van de grote tentoonstelling 'Retabels en Wandtapijten' die in het jaar 2000 als hoofdevenement wordt ingericht door 'Bruxelles 2000/Brussel 2000'.

• Mevrouw I. De Meûter :

De Commissie neemt notitie van de door Mevr. De Meûter geponeerde stelling met betrekking tot de arresten van de Raad van State die zij vermeldt in haar brief van 12 juli 1998. De Commissie bestudeert het curriculum vitae van Mevr. I. De Meûter. Zij stelt vast dat mevr. I. De Meûter naast haar diploma van licentiaat in de Kunstgeschiedenis en Oudheidkunde ook het diploma behaalde van het Postgraduaat Byzantijnse iconografie. Deze studie vereiste geen verhandeling.

In het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium heeft Mevr. I. De Meûter werkervaring opgedaan in de fototheek. Mevr. De Meûter was betrokken bij meerdere projecten rond tentoonstellingen en restauraties, uitgaande van diverse organisatoren en meestal resulterend in bijhorende catalogi.

Mevr. I. De Meûter vermeldt een doctoraatsproject met de titel 'De Wandtapijtproductie te Oudenaarde in relatie met de andere Vlaamse centra'. Zij vermeldt de RUG als universiteit voor haar doctoraalproefschrift maar vermeldt geen promotor en vermeldt evenmin dat zij ingeschreven is".

1.10. Op 14 december 1998, na bezwaar van verzoekster, beslist de commissie voor werving en bevordering de rangschikking te behouden.

Het verslag van de vergadering van de commissie vermeldt dienaangaande het volgende :

"Mevr. I. De Meûter diende bij brief van 8 december 1998 bezwaar in bij de Voorzitter tegen de door de Commissie vastgestelde rangschikking waarbij zij voor de betrekking 'textiel' op de tweede plaats werd geklasseerd. Dit schrijven heeft zij gezonden nadat zij vanwege de Voorzitter een uittreksel kreeg van het verslag van de vergadering van 1 september 1998.

Mevr. De Meûter blijkt niet te weten dat elke wervingsprocedure zelfstandig verloopt en dat de Commissie op basis van volledig nieuwe dossiers de ingediende kandidaturen onderzoekt, vergelijkt en rangschikt. Mevr. De Meûter kan dus niet teruggrijpen naar oudere rapporten. Haar argument als moest de procedure niet opnieuw worden gestart werd niet weerhouden. Het is de Voogdijminister die beslist om een betrekking al dan niet vacant te verklaren.

De gevolgde procedure was dus helemaal nieuw en staat los van de vorige.

Haar tweede argument als zou de Commissie de publicaties niet hebben bestudeerd, wordt weerlegd. De Commissie heeft integendeel wel alle publicaties vergeleken, wat blijkt uit de weerslag ervan in het proces-verbaal. De C.V.'s van alle kandidaten werden met elkaar vergeleken en alle aspecten ervan werden in overweging genomen.

Het derde punt i.v.m. de aankondiging van een doctoraat heeft voor de Commissie geen concrete waarde. De niet-gedateerde nota van Prof. Cl. Van Damme verstrekt aan de Commissieleden geen nieuwe elementen.

Vaststellend dat Mevrouw De Meûter geen nieuwe elementen aanvoert die van aard zijn om een

gewijzigde beoordeling m.b.t., haar kandidatuur uit te spreken, beslist de Commissie eenparig de bestaande rangschikking te behouden".

1.11. Bij koninklijk besluit van 30 april 1999 wordt Elsje JANSSEN voor een mandaat van twee jaar benoemd tot attaché bij de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

Het besluit is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de Commissie voor Werving en Bevordering van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis in haar vergadering van 1 september 1998 de kandidaturen heeft onderzocht welke werden ingediend ingevolge de twee vacatures van wetenschappelijk personeelslid bij deze instelling, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 1998;

Overwegende dat voormelde Commissie in dezelfde vergadering de gemotiveerde rangschikking van de kandidaten heeft vastgesteld en dat Mevrouw JANSSEN Elsje hierbij als eerste werd gerangschikt voor de betrekking van wetenschappelijk personeelslid met specialisatie in het gebied van wandtapijten en textiel;

Overwegende dat bedoelde Commissie in haar vergadering van 14 december 1998, na het bezwaarschrift te hebben onderzocht dat door een kandidate werd ingediend met betrekking tot voormelde rangschikking, beslist heeft om de initieel vastgestelde rangschikking te behouden";

Dat besluit wordt op 8 juni 1999 in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat verzoekster ten aanzien van haar vordering tot schorsing van de impliciete weigeringsbeslissing haar te benoemen aanvoert dat de overheid, door verscheidene malen gebruik te maken van haar discretionaire bevoegdheid doch niet op objectieve en correcte wijze, zich geplaatst heeft voor een situatie waar de reeds herhaaldelijk benoemde niet meer benoemd kan worden omwille van objectieve motieven en die overheid verplicht dient te worden -nu alle

argumenten uitgeput zijn om dergelijke benoeming te rechtvaardigen- degene -verzoekster dus- die uit alle procedures over de meeste aanspraken beschikt te benoemen; dat zij van oordeel is dat de overheid niet onbeperkt kan blijven gebruik maken van haar discretionaire bevoegdheid, nu blijkt dat zij dit niet op objectieve en redelijke wijze heeft gedaan; dat zij subsidiair vraagt dat, mocht de Raad van State toch vaststellen dat de impliciete weigering haar te benoemen niet vernietigd kan worden, minstens de impliciete weigering haar aanspraken met die van Mevr. Janssen te vergelijken vernietigd zou worden;

2.2. Overwegende dat volgens de verwerende partij de vordering tot schorsing van de impliciete weigeringsbeslissing niet ontvankelijk is omdat de overheid ter zake over een discretionaire bevoegdheid beschikt en zij, in geval van schorsing van de bestreden beslissing, niet verplicht is verzoekster te benoemen; dat de tussenkomende partij dezelfde opvatting toegedaan is;

2.3. Overwegende dat de uitdrukkelijke vernietiging of schorsing van een impliciete weigering van benoeming maar zinvol is wanneer de overheid de rechtsplicht had degene aan wie de benoeming geweigerd werd, te benoemen; dat ter zake geen wettelijke of reglementaire bepaling de bevordering van verzoekster tot voorwerp maakt van een gebonden bevoegdheid; dat de omstandigheid dat de twee vorige benoemingen in de betwiste betrekking wegens gebrek aan vergelijking van de titels en verdiensten door de Raad van State vernietigd werden, evenmin tot gevolg heeft dat de discretionaire bevoegdheid van de overheid tot een gebonden bevoegdheid wordt herleid; dat de vordering tot schorsing van de impliciete weigering om verzoekster te benoemen dienvolgens niet ontvankelijk is; dat in zoverre verzoekster subsidiair de schorsing vraagt van

de impliciete weigering haar aanspraken met die van de benoemde kandidaat te vergelijken, dient te worden vastgesteld dat die weigering wel een annulatiemiddel tegen de bestreden benoeming kan zijn, maar geen beslissing vormt die op zichzelf voor schorsing vatbaar is;

3. Over de gegrondheid van de vordering.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoekster een eerste middel aanvoert gesteund op de ontstentenis van deugdelijke motieven; dat zij vooreerst de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat het bestreden besluit niet de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten gronde liggen; dat zij vervolgens stelt dat voor de bestreden benoeming geen deugdelijke motieven kunnen ingeroepen worden en dienaangaande het volgende doet gelden :

> "Uit het arrest nr. 57.931 van 31.01.1996 is reeds gebleken dat verzoekster over de hoogste verdiensten beschikt.
> Ook het arrest nr. 68.641 van 7.10.1997 is terzake duidelijk.
> Verzoekster meent derhalve dat geen motieven kunnen worden aangereikt die de stelling ingenomen in beide arresten zouden kunnen ontkrachten.
> Dit temeer daar de ervaring die Mevr. E. Janssen in de betrekking heeft opgedaan niet in aanmerking mag worden genomen.
> Verzoekster houdt derhalve staande dat opnieuw geen deugdelijk onderzoek werd gedaan naar haar

aanspraken, dat er geen vergelijking van titels en verdiensten is gevoerd.
Zij meent bovendien dat, indien dit wel zou zijn gebeurd -quod non- zij over de beste en hoogste aanspraken zou beschikken en dat haar niet-benoeming derhalve een schending van het redelijkheidsbeginsel inhoudt";

3.1.2. Overwegende dat, in tegenstelling tot wat verzoekster aanvoert, het bestreden besluit wel degelijk de juridische en feitelijke overwegingen vermeldt op grond waarvan het werd genomen en die overwegingen hiervoren onder 1.11 zijn vermeld; dat meer bepaald melding wordt gemaakt van het feit dat de tussenkomende partij door de commissie voor werving en bevordering als eerste werd gerangschikt en deze rangschikking na onderzoek van het bezwaarschrift van verzoekster werd behouden; dat voorts de Raad van State in de arresten nr. 57.931 van 31 januari 1996 en nr. 68.641 van 7 oktober 1997 niet heeft vastgesteld dat verzoekster "over de hoogste verdiensten beschikt"; dat die arresten de daar bestreden benoemingsbesluiten hebben vernietigd omdat de titels en verdiensten van de kandidaten niet deugdelijk werden vergeleken; dat in het arrest nr. 68.641 er daarbij werd aan herinnerd "dat het de Raad niet toekomt zijn eigen vergelijking van de aanspraken in de plaats te stellen van die van het bestuur"; dat uit de vermelde arresten derhalve niet kan worden afgeleid dat na een deugdelijke vergelijking van de aanspraken van de kandidaten geen andere benoeming dan die van verzoekster mogelijk is; dat het louter feit dat verzoekster niet benoemd werd, dienvolgens niet vermag aan de tonen dat haar aanspraken niet onderzocht werden en de titels en verdiensten van de kandidaten niet vergeleken werden; dat ook in deze zaak verzoekster niet concreet aantoont welke haar in redelijkheid directe zichtbare grotere verdiensten zouden zijn; dat het middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster in haar tweede middel de schending aanvoert van het gezag van gewijsde; dat zij desbetreffende het volgende stelt :

> "In voormelde arresten nr. 57.931 van 31.01.1996 en 68.641 van 7.10.1997 heeft Uw Hoge Raad reeds de benoeming van Mevr. Janssen vernietigd omdat zij niet over de grootste aanspraken beschikte en die in redelijkheid grotere verdiensten van verzoekster niet in aanmerking werden genomen.
> Thans gebeurt zulks weer niet.
> Tegenpartij riskeert opzettelijk en welbewust de bepalingen van voormelde arresten";

3.2.2. Overwegende dat anders dan verzoekster stelt uit de arresten nr. 57.931 van 31 januari 1996 en nr. 68.641 van 7 oktober 1997 niet blijkt dat verzoekster in redelijkheid grotere verdiensten heeft; dat de bewering dat de in redelijkheid grotere verdiensten van verzoekster niet in aanmerking werden genomen dan ook niet volstaat om de schending van het gezag van gewijsde van die arresten aan te tonen; dat het tweede middel evenmin ernstig is;

3.3. Overwegende dat de vaststelling, dat geen der aangevoerde middelen ernstig is, volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen; dat er dan ook geen aanleiding is om aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Elsje JANSSEN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing en tot het opleggen van een dwangsom worden verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee december 1900 negenennegentig, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**